

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
KATEDRA TAKTYKI TYŁÓW

JAWNE

ASG WP wewn. 4239/89

Bgz. (nr 1

Płk dr n. w. inż. Zygmunt OSTOJSKI
Ppłk dr Mieczysław PAWLISIAK

**KIEROWANIE ZABEZPIECZENIEM
KOMUNIKACYJNYM ARMII
W OPERACJI OBRONNEJ I ZACZEPNEJ**

SKRYPT

55494

WARSZAWA

1989

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
KATEDRA TAKTYKI TYŁÓW

JAWNE

ASG WP wewn. 4239/89

~~TOP SECRET~~

Bgz. (nr 1

Płk dr n. w. inż. Zygmunt OSTOJSKI
Pplk dr Mieczysław PAWLISIAK

KIEROWANIE ZABEZPIECZENIEM KOMUNIKACYJNYM ARMII W OPERACJI OBRONNEJ I ZACZEPNEJ

SKRYPT

55494

WARSZAWA

1989

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
KATEDRA TAKTYKI TYŁÓW

JAWNE

ASG WP wewn. 4239/89

Egz. nr.... 1

Płk dr n. w. inż. Zygmunt OSTOJSKI

Ppłk dr Mieczysław PAWLISIAK

KIEROWANIE ZABEZPIECZENIEM KOMUNIKACYJNYM ARMII
W OPERACJI OBRONNEJ I ZACZEPNEJ

Skrypt

JAWNE

Europejskim Narodowej

uf

os. M. 2002r.

SPIS TREŚCI

	Str.
WSTĘP	3
1. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA KIEROWANIA ZABEZPIECZENIEM KOMUNIKACYJNYM ARMII	3
1.1. Pojęcie kierowania zabezpieczeniem komunikacyjnym armii	3
1.2. Cechy charakterystyczne kierowania zabezpieczeniem komunikacyjnym armii	4
2. ORGANA KIEROWANIA ZABEZPIECZENIEM KOMUNIKACYJNYM ARMII	6
2.1. Struktura organizacyjna szefostwa służby komunikacji wojskowej armii i jego miejsce w systemie stanowisk dowodzenia	6
2.2. Zakres działania szefostwa służby komunikacji wojskowej armii, jego komórek organizacyjnych i osób funkcyjnych	6
3. PRACA SZEFOSTWA SŁUŻBY KOMUNIKACJI WOJSKOWEJ ARMII W CZASIE PRZYGOTOWANIA OPERACJI	8
3.1. Metody pracy szefostwa służby komunikacji wojskowej armii	9
3.2. Zakres i kolejność pracy osób funkcyjnych szefostwa służby komunikacji wojskowej armii przy zastosowaniu metody równoległej	10
4. KIEROWANIE ZABEZPIECZENIEM KOMUNIKACYJNYM ARMII W TOKU OPERACJI	15
5. BIBLIOGRAFIA	16
6. ZAŁĄCZNIKI	
Nr 1. Kolejność i treść pracy dowódcy, sztabu, kwatermistrzostwa oraz szefa służby komunikacji wojskowej armii w zakresie organizacji działań	17
Nr 2. Wzór zarządzenia wstępnego dla bde	19
Nr 3. Wzór wstępnego zarządzenia bojowego dla bde	20
Nr 4. Wzór zarządzenia bojowego dla bde	21

WSTĘP

Charakter przyszłych działań wojennych stawia, przed wszystkimi oficerami przygotowującymi się do pracy na stanowiskach dowódczych i sztabowych surowe wymagania w zakresie znajomości racjonalnych metod dowodzenia wojskami i kierowania komórkami organizacyjnymi sztabów. Wskazane jest ponadto, aby oficerowie opanowali wiedzę o funkcjonowaniu dowództw i sztabów oraz pracy osób pełniących kierowniczą funkcję w procesie dowodzenia wojskami. Temu celowi ma służyć niniejszy skrypt o pracy szefostwa służby komunikacji wojskowej armii, jego komórkach organizacyjnych i osób funkcyjnych w procesie kierowania zabezpieczeniem komunikacyjnym armii.

Skrypt "Kierowanie zabezpieczeniem komunikacyjnym armii w operacji obronnej i zaczepnej" stanowi uzupełnienie wcześniej wydanych w ASG WP podręczników pt. "Dowodzenie wojskami armii w operacji" i "Kierowanie zabezpieczeniem tyłowym armii w operacji zaczepnej i obronnej". Przeznaczony jest dla oficerów zainteresowanych problematyką zabezpieczenia komunikacyjnego armii, przede wszystkim dla słuchaczy grup komunikacji wojskowej III kursu Wydziału Wojsk Lądowych ASG WP i grup poddyplomowego studium operacyjno-tyłowego. Powinien być pomocny słuchaczom w przygotowaniu się do zajęć z przedmiotu komunikacja wojskowa.

1. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA KIEROWANIA ZABEZPIECZENIEM KOMUNIKACYJNYM ARMII

1.1. Pojęcie kierowania zabezpieczeniem komunikacyjnym armii.

Kierowanie zabezpieczeniem komunikacyjnym armii jest zbiorem czynności kierowniczych realizowanych przez oficerów szefostwa służby komunikacji wojskowej armii /SSKWA/ mających na celu wykonanie przez służbę komunikacji wojskowej armii zadań w okresie przygotowania i trwania operacji. Obejmuje ono:

- udział SSKWA w organizowaniu systemu zabezpieczenia komunikacyjnego armii;
- ocenianie sytuacji operacyjnej i tyłowej oraz wypracowywanie wniosków do pracy służby komunikacji wojskowej;
- wypracowywanie decyzji w zakresie zabezpieczenia komunikacyjnego wojsk;
- przeprowadzenie kalkulacji czasowo-przestrzennych;

1/ Patrz W. JAKUBISIAK, "Kierowanie zabezpieczeniem tyłowym armii w operacji zaczepnej i obronnej" cz. I. Treść główna. ASG WP wewn. 4161/88, str. 5.

- planowanie zabezpieczenia komunikacyjnego armii;
- stawianie zadań i organizowanie współdziałania;
- egzekwowanie wykonania zadań;
- składanie meldunków danych komunikacyjnych do zamiaru i decyzji kwatermistrza armii oraz meldunków okresowych o stanie służby i zabezpieczenia komunikacyjnego armii.

Zorganizowanie systemu zabezpieczenia komunikacyjnego armii osiąga się przez doprowadzenie sił i środków służby komunikacji wojskowej do stanu gotowości bojowej zapewniającej wykonanie przez nie zadań, zorganizowanie systemu sieci komunikacyjnej i systemu transportowego. Realizowane jest w toku osiągania wyższych stanów gotowości bojowej, wykonywania rozkazu i dyrektywy tyłowej frontu oraz realizowania wytycznych dowódcy i kwatermistrza armii.

1.2. Cechy charakterystyczne kierowania zabezpieczeniem komunikacyjnym armii.

Zachodzące zmiany w sposobach przygotowania i prowadzenia operacji armijnych wywarły wpływ na ukształtowanie się charakterystycznych cech dowodzenia i kierowania. Cechy kierowania zabezpieczeniem komunikacyjnym armii wynikają przede wszystkim ze złożoności sytuacji operacyjno-tyłowej, roli i miejsca zabezpieczenia komunikacyjnego w systemie zabezpieczenia tyłowego armii oraz wymogów współczesnego dowodzenia wojskami.

Do najbardziej charakterystycznych cech kierowania zabezpieczeniem komunikacyjnym, podobnie jak w dowodzeniu wojskami armii, można zaliczyć: decydujące znaczenie czynnika czasu^{2/}, konieczność współdziałania z dowództwami i sztabami różnych rodzajów wojsk i służb; szeroki i złożony zakres czynności wykonawczych, konkretność i zasadność przedstawianych propozycji i podejmowanych decyzji.

Decydujące znaczenie czynnika czasu w kierowaniu zabezpieczeniem komunikacyjnym armii przejawia się w każdym okresie pracy szefostwa służby.

W okresie przygotowawczym trwającym 1-2 doby, zwykle dokonuje się wielu krótkotrwałych czynności. Dlatego też kalkulacje czasowe pracy szefostwa służby muszą być precyzyjne. W kalkulacjach poszczególnych czynności należy przewidzieć rezerwy czasowe na wykonanie nieprzewidzianych dodatkowych zadań.

2/ Patrz "Dowodzenie wojskami armii w operacji". Podręcznik cz. I.
Zasady ogólne. ASG WP wewn. 3873/85, str. 7.

W toku trwania operacji, ze względu na możliwość szybkich zmian w sytuacji operacyjno-tyłowej, czas przeznaczony na wykonanie czynności związanych z kierowaniem zabezpieczeniem komunikacyjnym może być bardzo ograniczony. W niektórych przypadkach, np. wypracowanie decyzji i stawianie zadań dotyczących zmian w ruchu kolumn po armijnych drogach samochodowych /ADS/ może odbywać się w czasie mierzonym w minutach. Wszelkie opóźnienia w tym zakresie mogą być przyczyną zakłóceń w ruchu.

Współdziałanie szefostwa służby komunikacji wojskowej armii z dowództwami i sztabami różnych rodzajów wojsk i służb jest warunkiem pomyślnego wykonania zadań zarówno w okresie przygotowawczym, jak i w toku trwania operacji. Najwięcej ustaleń dotyczących współdziałania dokonuje się z szefostwami służb kwatermistrzowskich, szefostwem wojsk inżynieryjnych i szefostwem ^{pieceni} wojsk chemicznych. W przypadku działań na terenie kraju zachodzi ponadto konieczność współdziałania z dowództwami jednostek zmilitaryzowanych OTK i kierownictwami jednostek gospodarczych podległych poszczególnym resortom, szczególnie Ministerstwo Transportu i Gospodarki Morskiej

Szeroki i złożony zakres czynności wykonawczych związanych z kierowaniem zabezpieczeniem komunikacyjnym armii wynika z roli i miejsca tego rodzaju zabezpieczenia w systemie zabezpieczenia tyłowego oraz wzrostu intensywności pracy organów dowodzenia wojskami^{4/}.

Już z samego faktu, że zabezpieczenie komunikacyjne armii spełnia ważną rolę w złożonym systemie zabezpieczenia tyłowego oraz, że szefostwo służby komunikacji wojskowej współdziała z innymi służbami kwatermistrzowskimi oraz innymi dowództwami i sztabami różnych rodzajów wojsk i służb wynika, że osoby funkcyjne, w tym przede wszystkim szef służby komunikacji wojskowej armii, muszą wykonywać znaczną ilość złożonych czynności. Na intensywność ich pracy wpływa również fakt, że w toku organizowania operacji uwzględnia się prowadzenie działań zarówno z użyciem broni masowego rażenia, jak i bez jej zastosowania. Ta dwutorowość w pracy przejawia się również w toku prowadzenia operacji, pomimo, że działania prowadzone są bez użycia broni jądrowej.

Konkretność i zasadność przedstawianych propozycji i podejmowanych decyzji wynika z rzetelnych kalkulacji dotyczących oceny przeciwnika i możliwości jego oddziaływania na system zabezpieczenia komunikacyjnego armii oraz oceny sieci komunikacyjnej i możliwości jednostek komunikacji wojskowej armii /batalionu drogowo-eksploatacyjnego i wojskowej komendy stacji wyładowczej/.

4/ Tamże, str. 8

2. ORGANA KIEROWANIA ZABEZPIECZENIEM KOMUNIKACYJNYM ARMII

2.1. Struktura organizacyjna szefostwa służby komunikacji wojskowej armii i jego miejsce w systemie stanowisk dowodzenia.

Zasadniczym organem kierowania zabezpieczeniem komunikacyjnym armii jest szefostwo służby komunikacji wojskowej. W jego skład wchodzi: szef służby komunikacji wojskowej, wydział planowania przewozów oraz wydział przygotowania i eksploatacji dróg.

W skład poszczególnych wydziałów szefostwa wchodzi oficerowie - specjaliści z zakresu użycia różnych rodzajów transportu, budownictwa drogowego i mostowego oraz inżynierii ruchu drogowego.

SSKW armii jest ważnym ogniwem w systemie dowodzenia wojskami. Aby mogło spełniać swą kierowniczą funkcję, rozmieszcza się je na TSD armii oraz przydziela miejsce pracy /namiot, wóz sztabowy, pomieszczenia stałe/ wraz z odpowiednim wyposażeniem.

2.2. Zakres działania szefostwa służby komunikacji wojskowej armii, jego komórek organizacyjnych i osób funkcyjnych.

Szefostwo służby komunikacji wojskowej armii jest organem polowym służby komunikacji wojskowej powołanym do organizacji zabezpieczenia komunikacyjnego armii, w tym przede wszystkim do organizacji przewozów transportem samochodowym i eksploatacji sieci drogowej armii. W rejonie wyjściowym lub w operacji obronnej może organizować przewozy innymi rodzajami transportu i eksploatować inne rodzaje sieci komunikacyjnej w pasie działania armii.

Do zakresu działania SSKWA należy:^{5/}

- zbieranie informacji o procesie osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej przez siły służby komunikacji wojskowej armii oraz przyjmowanie ich i zorganizowanie polowego systemu dowodzenia;
- znajomość sieci komunikacyjnej w pasie działania armii w zakresie możliwości jej wykorzystania do dowozu i ewakuacji oraz przegrupowania wojsk i tyłów;
- znajomość możliwości przewozowych armijnego transportu i zakresu działania transportu frontowego i obszaru kraju na rzecz armii;
- organizacja, utrzymanie i eksploatacja armijnej sieci komunikacyjnej oraz ściśle powiązania jej z ugrupowaniem wojsk, rozmieszczeniem oddziałów i urzędzeń tyłowych oraz stacjonarnych źródeł zaopatrzenia;
- kierowanie i kontrola wykonania przewozów realizowanych na armijnej

5/ Patrz "Zabezpieczenie komunikacyjne działań bojowych wojsk na szczeblu operacyjnym". Podręcznik. Sygn. Szef. Kom. 143/86, str. 29.

Nr bibl. ASG WP 022708.

sieci komunikacyjnej;

- organizacja dyspozytorskiego kierowania ruchem na armijnych drogach samochodowych /ADS/; obrony i ochrony

- współdziałanie w opracowaniu planu ~~ochrony i obrony~~ w części dotyczącej sieci i obiektów komunikacyjnych;

- organizacja współdziałania jednostek służby komunikacji wojskowej armii z wojskami inżynierskimi, ^{pułk}chemicznymi, obrony plot. itd., w zakresie odbudowy, osłony technicznej, eksploatacji oraz obrony i ochrony sieci komunikacyjnej;

- organizacja współdziałania z jednostkami frontowymi wykonującymi zadania na korzyść zabezpieczenia komunikacyjnego armii;

- zbieranie danych o zasobach miejscowych, szczególnie w zakresie środków transportowych, warsztatów naprawczych, maszyn i materiałów drogowo-mostowych oraz możliwościach wykorzystania ich dla potrzeb komunikacji wojskowej;

- przedstawianie propozycji uchwycenia przez wojska w stanie nie zniszczonym ważnych obiektów komunikacyjnych w pasie działania armii;

- organizowanie pracy stacji /portów/ wyładowniczych, w przypadku wykorzystywania transportu kolejowego /wodnego/.

Szef służby komunikacji wojskowej armii stoi na czele szefostwa, jest całkowicie i osobiście odpowiedzialny za gotowość bojową i wyszkolenie SSKWA. Odpowiada za prawidłowe użycie jednostek służby komunikacji wojskowej armii oraz pomyślne i terminowe wykonanie przez nie zadań. Szef służby komunikacji wojskowej armii kieruje zabezpieczeniem komunikacyjnym osobiście i przy pomocy oficerów szefostwa, wykorzystując w tym celu techniczne i inne środki dowodzenia. Do jego obowiązków należy:

- organizowanie pracy SSKWA;

- przygotowanie i meldowanie danych komunikacyjnych do zamiaru i decyzji zastępcy dowódcy - kwatermistrza armii;

- przedstawianie zastępcy dowódcy - kwatermistrzowi armii do zatwierdzenia "Planu zabezpieczenia komunikacyjnego armii ~~mapy roboczej~~ i stałe czuwanie nad jego realizacją;

- śledzenie i analizowanie sytuacji operacyjno-tyłowej, wyciąganie wniosków do pracy służby komunikacji wojskowej armii i dokonywanie stosownych zmian w działaniu służby; w sprawach istotnych dla zabezpieczenia tyłowej armii, dokonywanie zmian w planie zabezpieczenia komunikacyjnego po uprzednim uzgodnieniu ze sztabem kwatermistrzostwa armii i uzyskaniu akceptacji zastępcy dowódcy - kwatermistrza armii;

- uzgadnianie współdziałania z dowódcami i szefami innych rodzajów wojsk i służb działających na rzecz zabezpieczenia komunikacyjnego armii;

- kierowanie zabezpieczeniem komunikacyjnym armii, wydawanie w tym celu stosownych zarządzeń i wytycznych podwładnym lub innym użytkownikom sieci komunikacyjnej armii.

Wydział planowania i przewozów jest organem SSKWA zajmującym się problematyką użycia środków transportowych dla dowozu i ewakuacji w armii.

Do jego zakresu działania należy:

- analizowanie sytuacji operacyjno-tyłowej pod względem jej wpływu na przewozy;

- analizowanie możliwości użycia wszystkich rodzajów transportu dla potrzeb przewozowych;

- udział w opracowaniu planu dowozu i ewakuacji;

- przygotowanie propozycji organizacji pracy stacji wyładowniczych /portów/;

- przygotowywanie propozycji w zakresie przewozów do dyrektywy tyłowej i legendy do planu zabezpieczenia tyłowego armii;

- przygotowywanie dokumentów planistycznych i rozkazodawczych.

Wydział przygotowania i eksploatacji dróg zajmuje się problematyką zabezpieczenia drogowego armii. Do jego zakresu działania należy:

- analizowanie stanu technicznego sieci komunikacyjnej, zdolności przewozowej, przepustowości i możliwości wykorzystania istniejącej drożni dla potrzeb armii oraz wpływu przewidywanego oddziaływania przeciwnika na sieć i obiekty komunikacyjne;

- przygotowywanie propozycji przebiegu sieci drogowej oraz jej obrony i ochrony

- organizowanie eksploatacji, osłony technicznej i odbudowy sieci drogowej w przypadku jej zniszczenia;

- organizacja łączności i dowodzenia;

- prognozowanie wykorzystania zasobów miejscowych;

- typowanie obiektów do uchwycenia przez wojsko w stanie nie zniszczonym;

- organizowanie dyspozytorskiego kierowania ruchem na ADS;

- przygotowywanie dokumentów planistycznych i rozkazodawczych.

3. PRACA SZEFOSTWA SŁUŻBY KOMUNIKACJI WOJSKOWEJ ARMII W CZASIE PRZYGOTOWANIA OPERACJI

W procesie organizowania i planowania działań armii najczęściej wzywa się na stanowisko dowodzenia /SD/ kwatermistrza. Na SD dowódca wspólnie z innymi zastępcami oraz szefami rodzajów wojsk i służb wypracowuje zamiar operacji. Na stanowisko dowodzenia kwatermistrz zazwyczaj udaje się

wspólnie z 1-2 oficerami operacyjnymi sztabu kwatermistrzostwa ^{6/}. Na TSD wracają wszyscy dopiero po zatwierdzeniu zamiaru dowódcy armii przez dowódcę frontu.

W czasie gdy na SD jest wypracowywany i zatwierdzany zamiar, stan osobowy tyłowego stanowiska dowodzenia wykonuje szereg czynności mających na celu sprawne uruchomienie pracy po powrocie kwatermistrza armii z przyjętym zamiarem działania i sprecyzowaną koncepcją zabezpieczenia tyłowego. Czynności te mogą dotyczyć kompletowania map rejonu przyszłych działań, zbierania informacji dotyczących składu, stanu i możliwości jednostek tyłowych, zbierania informacji o stanie zabezpieczenia tyłowego podległych związków taktycznych i oddziałów oraz infrastrukturze komunikacyjnej rejonu przyszłych działań, zbierania informacji o stanie zasobów miejscowych i możliwościach ich wykorzystania w procesie zabezpieczenia tyłowego wojsk armii itp. Uzyskane informacje, o ile mogą mieć decydujący wpływ na organizację zabezpieczenia tyłowego, powinny być niezwłocznie przekazane kwatermistrzowi armii znajdującemu się na SD ^{7/}.

3.1. Metody pracy szefostwa służby komunikacji wojskowej armii

Podstawą pracy szefostwa służby komunikacji wojskowej armii jest treść otrzymanego zadania, zamiar dowódcy oraz wytyczne kwatermistrza armii i szefa służb, komunikacji wojskowej frontu.

Zgodnie z obowiązującymi regulaminami, instrukcjami, w procesie organizacji i planowania działań stosować można dwie metody pracy tj. metodę równoległą bądź kolejnego przygotowania walki.

Metoda równoległego przygotowania walki jest podstawową metodą pracy dowódcztw i sztabów. Stosowana jest w warunkach ograniczonego czasu na przygotowanie i organizację działań. Jej istotą stanowi organizowanie działań na szczeblach niższych bezpośrednio po uzyskaniu zatwierdzenia zamiaru działania przez przełożonego. Uruchamianie pracy na niższych szczeblach odbywa się na podstawie wstępnego zarządzenia bojowego wydanego przez przełożonego po sprecyzowaniu zamiaru i uzyskaniu jego zatwierdzenia.

6/ Dopuszcza się również możliwość wyjazdu na SD szefa służby komunikacji wojskowej armii. Celem tego wyjazdu byłoby dokonanie uzgodnień z szefem sztabu i szefem wojsk inżynieryjnych dotyczących przebiegu armijnych dróg samochodowych. Z punktu widzenia interesu służby komunikacji wojskowej jest to potrzebne, niemniej jednak w praktycznej działalności nie jest stosowane.

7/ Informacje takie mogą dotyczyć np. stwierdzonych zniszczeń na drogach przewidywanych do wykorzystania jako armijne drogi samochodowe. Wraz z tego typu informacjami należy przekazać proponowany inny przebieg ADS.

Metoda kolejnego przygotowania walki w warunkach działań wojennych będzie stosowana sporadycznie. Stosowanie jej wymaga dużo czasu na przygotowanie i organizację działań.

Istotą metody kolejnego przygotowania walki jest organizowanie działań kolejno na poszczególnych szczeblach, na podstawie zadań otrzymywanych od przełożonego w formie rozkazu lub zarządzenia bojowego.

Szef służby komunikacji wojskowej armii podczas przygotowania operacji najczęściej będzie stosował metodę równoległego przygotowania walki. W swej działalności musi uwzględnić kolejność i treść pracy kwatermistrza armii, a czynności realizowane przez szefostwo muszą być skorelowane z harmonogramem pracy sztabu kwatermistrzostwa armii.

3.2. Zakres i kolejność pracy osób funkcyjnych szefostwa służby komunikacji wojskowej armii przy zastosowaniu metody równoległej

Dokonując opisu zakresu i kolejności pracy szefa służby komunikacji wojskowej armii i podległego szefostwa należy mieć na uwadze fakt, że stanowi ona proces ciągły. Można jednak, w odniesieniu do konkretnej sytuacji, wyodrębnić początek cyklu i jego zakończenie. Należy również przy rozpatrywaniu pracy szefostwa widzieć powiązania z pracą dowódcy, szefa sztabu i kwatermistrza armii oraz wynikające z tego różnorakie uwarunkowania. Wynika to stąd, że występuje szereg sprzężeń zwrotnych wiążących pracę szefostwa służby komunikacji wojskowej z pracą kwatermistrza i innych osób funkcyjnych armii^{8/}.

Praca szefostwa rozpoczyna się z chwilą przekazania szefowi wstępnego zarządzenia lub wytycznych od szefa służb komunikacji wojskowej frontu. W pierwszej kolejności z ich treścią zapoznaje się szef, który następnie zapoznaje swoich oficerów z wydziału planowania i przewozów oraz wydziału przygotowania i eksploatacji dróg. Wymienione czynności są zazwyczaj realizowane w rejonie głównego stanowiska dowodzenia armii, w miejscu wyznaczonym do pracy szefostwa służby komunikacji wojskowej.

Kolejną, niezwykle ważną czynnością w organizacji działań jest zapoznanie szefa służby komunikacji wojskowej z treścią zadania armii. Odbywa się to na podstawie prowadzonego przez szefa sztabu armii orientowania operacyjnego, po zakończeniu którego kwatermistrz jest zobowiązany /wykorzystując techniczne lub ruchome środki łączności/ przekazać dane dotyczące zadania szefowi sztabu kwatermistrzostwa armii^{9/}.

8/ Kolejność i treść pracy dowódcy, sztabu, kwatermistrza oraz szefa służby komunikacji wojskowej armii w okresie organizacji działań - patrz załącznik 1.

9/ Treści zadania nie przekazuje osobiście kwatermistrz armii, lecz oficer z grupy operacyjnej TSD na SD na jego polecenie.

Ten z kolei z treścią zadania zapoznaje szefów służb i oficerów sztabu kwatermistrzostwa armii.

Szef służby komunikacji wojskowej znając treść zadania armii, wytyczne lub zarządzenie szefa służby komunikacji wojskowej frontu, zapoznaje swoich podwładnych - oficerów szefostwa - z otrzymanymi informacjami w zakresie niezbędnym do wykonywania zadań na zajmowanych stanowiskach.

Szefostwo służb komunikacji wojskowej mając podstawowe dane dotyczące treści zadania armii oraz koncepcji zabezpieczenia komunikacyjnego frontu przystępuje do zbierania i studiowania informacji z zakresu infrastruktury komunikacyjnej w pasie przyszłych działań. W czasie zbierania i studiowania tych danych główną uwagę skupia na istniejącej sieci drogowej, obiektach znajdujących się na drogach oraz możliwościach ich odbudowy lub obejścia. Uwzględnia również przebieg i stan innych ciągów komunikacyjnych /linie kolejowe, drogi wodne śródlądowe, lotniska i lądowiska oraz rurociągi/ możliwych do wykorzystania w procesie zabezpieczenia komunikacyjnego niekoniecznie przez armię, lecz również na szczeblu frontu. Szefostwo, a zwłaszcza oficerowie wydziału przygotowania i eksploatacji dróg po zebraniu wszystkich dostępnych danych dotyczących infrastruktury komunikacyjnej wypracowują wnioski i uogólnione propozycje, przekazują przez techniczne środki łączności kwatermistrzowi przebywającemu na stanowisku dowodzenia armii. Propozycje te powinny dotyczyć przebiegu dróg samochodowych, których parametry techniczne oraz umiejscowienie odpowiadają wymogom armijnych dróg samochodowych /zasadniczym, zapasowym, pomocniczym i rokadowym/. Dane te są niezbędne kwatermistrzowi armii podczas uzgadniania z szefem wojsk inżynieryjnych i szefem sztabu planowanego przebiegu armijnych dróg samochodowych /dofrontowych i rokadowych/. Sądzić należy, że uogólnione propozycje przekazywane przez szefa służby komunikacji wojskowej kwatermistrzowi armii zawierać powinny również wykaz /zestawienie/ obiektów komunikacyjnych znajdujących się w pasie działania armii, które należy niszczyć /zerwać system komunikacyjny przeciwnika / lub zdobyć w stanie nie zniszczonym.

Szefostwo służby komunikacji wojskowej po rozwinięciu TSD armii jest zobowiązane zbierać aktualne dane dotyczące położenia, stanu i możliwości batalionu drogowo-eksploatacyjnego. Stąd też, wyznaczony z szefostwa oficer powinien śledzić tok przesunięcia batalionu drogowo-eksploatacyjnego i po osiągnięciu przez batalion nakazanego rejonu uzyskać aktualne dane dotyczące położenia, składu, stanu i możliwości.

Szef służby komunikacji wojskowej na podstawie otrzymanych danych dotyczących treści zadania armii oraz koncepcji zabezpieczenia komunikacyjnego frontu powinien opracować i przekazać dowódcy batalionu drogowo-

eksploatacyjnego, zarządzenie wstępne umożliwiające wcześniejsze przygotowanie pododdziałów batalionu do wykonania zadań zabezpieczenia drogowego^{10/}. Zarządzenie wstępne dowódcy bde może być przekazane ustnie lub pisemnie.

Przebywający na SD kwatermistrz armii uczestniczy w odprawie prowadzonej przez dowódcę, w czasie której zostaje zapoznany z treścią sprezyzowanego i zatwierdzonego zamiaru. Na tej podstawie przez oficerów grupy operacyjnej TSD na SD przekazuje szefowi sztabu kwatermistrzostwa armii treść zamiaru dowódcy. Czynność ta spełnia bardzo ważną rolę w uruchomieniu szczegółowego planowania na TSD armii.

Szef sztabu kwatermistrzostwa armii po zapoznaniu się z zamiarem dowódcy prowadzi orientowanie operacyjne, w czasie którego przedstawia szefom służb i oficerom sztabu kwatermistrzostwa przyjęty zamiar działań. Sądzić należy, że w tym samym czasie szef służby komunikacji wojskowej frontu przekaze do poszczególnych armii swoje zarządzenie dotyczące ogólnej koncepcji zabezpieczenia komunikacyjnego.

Kolejną czynnością szefa służby komunikacji wojskowej armii powinno być doprowadzenie do wiadomości podległego szefostwa ustaleń zawartych w zamiarze dowódcy armii oraz danych z zarządzenia szefa służby komunikacji wojskowej frontu. Na tej podstawie oficerowie szefostwa kontynuują ocenę sytuacji komunikacyjnej uwzględniając kierunki, rubieże, zadania i czasy ich realizacji. Inaczej mówiąc, podczas oceny sytuacji komunikacyjnej zważają rejon zainteresowań zgodnie z ustaleniami zawartymi w zamiarze i zarządzeniu. Jednocześnie znając w miarę dokładnie organizację tyłów, oceniają szczegółowo sieć dróg samochodowych i przewidują możliwość ich wykorzystania do wojskowych przewozów samochodowych.

W tym samym czasie oficer szefostwa, którego obowiązkiem jest utrzymanie stałych kontaktów z dowódcą batalionu drogowo-eksploatacyjnego na podstawie wytycznych szefa opracowuje wstępne zarządzenie bojowe dla bde^{11/}.

Po zakończeniu prowadzenia oceny sytuacji i opracowaniu wstępnego zarządzenia bojowego dla bde, szef służby komunikacji wojskowej armii bierze udział w informowaniu operacyjnym prowadzonym przez kwatermistrza po jego powrocie ze stanowiska dowodzenia. W czasie informowania szef służby zapoznaje się z koncepcją zabezpieczenia tyłowego armii. Zatwierdzona koncepcja stanowi podstawę do planowania szczegółowego i stąd też

10/ Wzór zarządzenia wstępnego dla batalionu drogowo-eksploatacyjnego armii przedstawia załącznik 2.

11/ Wzór wstępnego zarządzenia bojowego dla bde przedstawia załącznik 3.

szef służby komunikacji wojskowej armii po powrocie do swego namiotu /lub innego miejsca pracy/ przystępuje z podległym personelem do opracowania mapy roboczej, niezbędnych do niej załączników i zarządzenia bojowego dla batalionu drogowo-eksploatacyjnego. ^{12/}

Na mapie roboczej szefa służby komunikacji wojskowej armii powinny się znaleźć te informacje, które są niezbędne szefowi, a jednocześnie nie mogą to być dane powodujące zapoznanie z decyzją dowódcy tych oficerów szefostwa, którzy znać jej nie powinni. W związku z tym mapa robocza zawierać powinna:

- linie rozgraniczenia armii;
- zadania poszczególnych związków taktycznych /w operacji zaczepnej zadania na każdy dzień do zadania bliższego armii/;
- rejonny rozmieszczenia tyłów związków taktycznych /mogą to być punkty spotkania/;
- rejonny rozmieszczenia ABMZ /OABMZ/;
- rejonny rozmieszczenia ABR /OABR/;
- rejonny rozmieszczenia SD i TSD armii i kierunki ich przesunięcia;
- rejonny rozmieszczenia bde armii;
- koncepcję użycia bde armii w zabezpieczeniu drogowym, a w tym: rejonny rozmieszczania RPD i OPD; SD batalionu; rejonny rozmieszczenia odwodu; rejonny rozmieszczenia kompanii mostowej, pontonowej i drogowej oraz ich kolejne rejonny rozmieszczenia /planowanie/;
- sieć armijnych dróg samochodowych utrzymywanych i planowanych do wykorzystania;
- obiekty drogowe, których utrzymanie w sprawności eksploatacyjnej w zdecydowany sposób wpłynie na ciągłość ruchu na ADS oraz ich ewentualne objazdy;
- obiekty drogowe znajdujące się na terenie przeciwnika, które należy zniszczyć lub uchwycić w stanie nie zniszczonym /tylko w operacji zaczepnej/;
- rejonny działania sił naziemnych przeciwnika
- prawdopodobne kierunki nalotu lotnictwa przeciwnika ^{13/}.

Do mapy roboczej szefa służby komunikacji wojskowej armii opracowuje się załączniki usprawniające kierowanie zabezpieczeniem komunikacyjnym. Mogą one dotyczyć:

- struktury organizacyjnej, wyposażenia i możliwości batalionu drogowo-eksploatacyjnego;

12/ Wzór zarządzenia bojowego dla bde przedstawia załącznik 4.

13/ Dane przedstawione na mapie powinny być wcześniej uzgodnione z szefem sztabu i kwatermistrzem armii. Dotyczy to głównie rozmieszczenia sił.

- ocenę i analizę sieci drogowej w pasie działania armii /wytypowane ciągi drogowe spełniające wymogi ruchu wojskowych pojazdów samochodowych

- koncepcję użycia batalionu drogowo-eksploatacyjnego armii.

Jednocześnie z opracowaniem mapy roboczej i zarządzenia bojowego dla bde, szef służby komunikacji wojskowej przygotowuje dane do planu zabezpieczenia tyłowego armii. Dane te mogą dotyczyć:

- organizacji zabezpieczenia drogowego /ile i jakich dróg utrzymuje bde armii w poszczególnych etapach operacji;

- długości utrzymywanych i obsługiwanych dróg z rozbiciem na poszczególne dni lub etapy operacji;

- możliwości bde armii w zakresie regulacji ruchu na armijnych drogach samochodowych. Wymienione dane dotyczą części opisowej /legandy/ planu zabezpieczenia tyłowego, natomiast do części graficznej szef podaje koncepcję użycia batalionu drogowo-eksploatacyjnego.

Po opracowaniu mapy roboczej i zarządzenia bojowego dla bde szef służby komunikacji wojskowej przedstawia koncepcję zabezpieczenia drogowego kwatermistrzowi armii do akceptacji. Jednocześnie przedstawia do podpisu zarządzenie bojowe dla batalionu drogowo-eksploatacyjnego.

Kolejną czynnością szefa służby komunikacji wojskowej armii jest przekazanie zarządzenia bojowego dowódcy bde. Sądzić należy, że treść zarządzenia zostanie przekazana natychmiast po jego podpisaniu przez kwatermistrza armii. Będzie to zazwyczaj wykonywane przez jednego z oficerów szefostwa przy wykorzystaniu ruchomych środków łączności. Pozwoli to rozpocząć szczegółowe planowanie użycia batalionu drogowo-eksploatacyjnego już po około godzinie od podpisania zarządzenia przez kwatermistrza ^{14/}.

Szef służby komunikacji wojskowej armii po uzyskaniu akceptacji przyjętej koncepcji zabezpieczenia komunikacyjnego i po powrocie do swojego miejsca pracy przystępuje do uszczegółowienia zadań dla poszczególnych oficerów szefostwa, a następnie udaje się do batalionu drogowo-eksploatacyjnego lub wysyła do bde oficera szefostwa. W pierwszej fazie pobytu na SD batalionu udziela się pomocy dowódcy w sprecyzowaniu planu działania bde, a następnie opracowany plan zatwierdza się. Sądzić należy, że w czasie pobytu w bde szef służby /wyznaczony oficer/ podaje dowódcy dodatkowe dane ułatwiające właściwe planowanie działania batalionu. Będą to zazwyczaj informacje dotyczące problematyki zabezpieczenia tyłowego i technicznego, a także uzupełniające organizację współdziałania z sąsiadami. Wymienione dane mogą być przekazywane ustnie lub pisemnie w

14/ Przyjmuje się, że odległość rozmieszczenia bde od TSD armii wynosi ok. 15-25 km. Zatem czas dojazdu nie powinien przekraczać 30-40 min.

formie wyciągu z wytycznych szefa sztabu /dotyczą współdziałania/, kwatermistrza /dotyczą zabezpieczenia tyłowego/ i zastępcy dowódcy do spraw technicznych /dotyczą zabezpieczenia techniczno-specjalnego/.

Kolejną i zarazem ostatnią czynnością szefa służby komunikacji wojskowej armii w procesie przygotowania operacji jest sprawdzenie gotowości batalionu drogowo-eksploatacyjnego i złożenie meldunku kwatermistrzowi armii o gotowości służby do realizacji zadań zabezpieczenia drogowego.

Przedstawiony modelowy układ pracy szefostwa służby komunikacji wojskowej armii może ulegać nieznacznym modyfikacjom wynikającym z przyjętego stylu pracy przełożonych. Niemniej jednak proponowane rozwiązanie dotyczące kolejności i treści pracy w zakładanych - normalnych warunkach znajdzie w pełni swoje zastosowanie.

4. KIEROWANIE ZABEZPIECZENIEM KOMUNIKACYJNYM ARMII W TOKU OPERACJI

Podstawę kierowania zabezpieczeniem komunikacyjnym armii w toku operacji stanowią:

- plan zabezpieczenia tyłowego armii w części dotyczącej zabezpieczenia komunikacyjnego, uaktualniany na każdą dobę;
- bieżąca sytuacja tyłowa i komunikacyjna armii.

Głównym celem kierowania zabezpieczeniem komunikacyjnym armii w toku operacji jest zapewnienie ciągłości realizowania zadań przez siły służby komunikacji wojskowej na rzecz wojsk i tyłów w zmieniającej się sytuacji operacyjno-tyłowej. Cel ten osiągają się przez:

- ciągłe śledzenie przez osoby funkcyjne szefostwa służby komunikacji wojskowej armii sytuacji w wojskach i tyłach wywierających wpływ na realizację zabezpieczenia komunikacyjnego, zbieranie w tym zakresie informacji, zapisywanie ich w zeszytach pracy i wrysowywanie na mapy robocze;
- dokonywanie analizy i oceny sytuacji pod względem zadań służby komunikacji wojskowej, planu zabezpieczenia komunikacyjnego, wytycznych kwatermistrza armii i na tej podstawie opracowywanie na każdą dobę operacji danych do decyzji tyłowej kwatermistrza lub zarządzenia szefa służby komunikacji wojskowej w sprawach nie cierpiących zwłoki;
- współdziałanie oficerów wydziału planowania i przewozów w opracowywaniu na każdą dobę planu dowozu i ewakuacji oraz opracowywanie grafiku ruchu kolumn samochodowych i dostarczanie go do bde w celu praktycznego wdrożenia do systemu kierowania, kontroli i regulowania ruchem na armijnych drogach samochodowych;
- współdziałanie oficerów wydziału przygotowania i eksploatacji dróg z oficerami szefostwa wojsk inżynieryjnych armii w zakresie wypracowywania decyzji odnośnie zapewnienia ciągłości ruchu na ADS, szczególnie w odbu-

dowie dróg i mostów realizowanych wspólnie przez pododdziały wojsk inżynierskich i bde;

- postulowanie i uzgadnianie z szefostwem OPL spraw związanych z zabezpieczeniem obrony i ochrony wydzielonych obiektów na sieci komunikacyjnej przed uderzeniami BNP przeciwnika

- udzielanie zainteresowanym dowództwom i sztabom niezbędnych informacji o sytuacji komunikacyjnej, szczególnie o sposobie korzystania z sieci komunikacyjnej armii;

- kontrolę i nadzór służbowy realizacji zadań wykonywanych przez siły i środki podległe szefowi służby komunikacji wojskowej armii oraz pilne reagowanie na nieprawidłowości występujące na eksploatowanej sieci komunikacyjnej armii.

W toku operacji armijnej, ze względu na możliwość częstych zmian w sytuacji komunikacyjnej, wypracowywanie decyzji doraźnych może przebiegać odmiennie od metody równoległej. W przypadku, gdy możliwość podjęcia decyzji wpływa na pozytywne realizowanie zadań, szczególnie w warunkach ograniczonego czasu, szef służby może stosować tzw. "dyrektywne kierowanie", polegające na podejmowaniu decyzji po krótkim wyjaśnieniu niezbędnych zagadnień. W decyzji określa się wówczas najpilniejsze zadania użyte w zwięzłej formie. Zadania te, wraz z niezbędną informacją dotyczącą celu działania, natychmiast przekazuje się wykonawcom.

BIBLIOGRAFIA

1. Dowodzenie wojskami armii w operacji. Podręcznik cz. I. Zasady ogólne. ASG WP wewn. 3873/85.
2. W. JAKUBISIAK. Kierowanie zabezpieczeniem tyłowym armii w operacji zaczepnej i obronnej. Cz. I. Treść główna. ASG WP wewn. 4161/88.
3. Metodika priinatia rieszienia komandujuszczim armiej na nastupatielnuju operaciju. Wyd. Wojennaja Akademia im. M. W. FRUNZE. Moskwa 1980 rok.
4. Regulamin sztabów /tymczasowy/.
5. Regulamin walki wojsk lądowych sił zbrojnych PRL. Cz. I. /dywizyjny pułk/.
6. Zabezpieczenie komunikacyjne działań bojowych wojsk na szczeblu operacyjnym. Szef. Kom. 143/86.

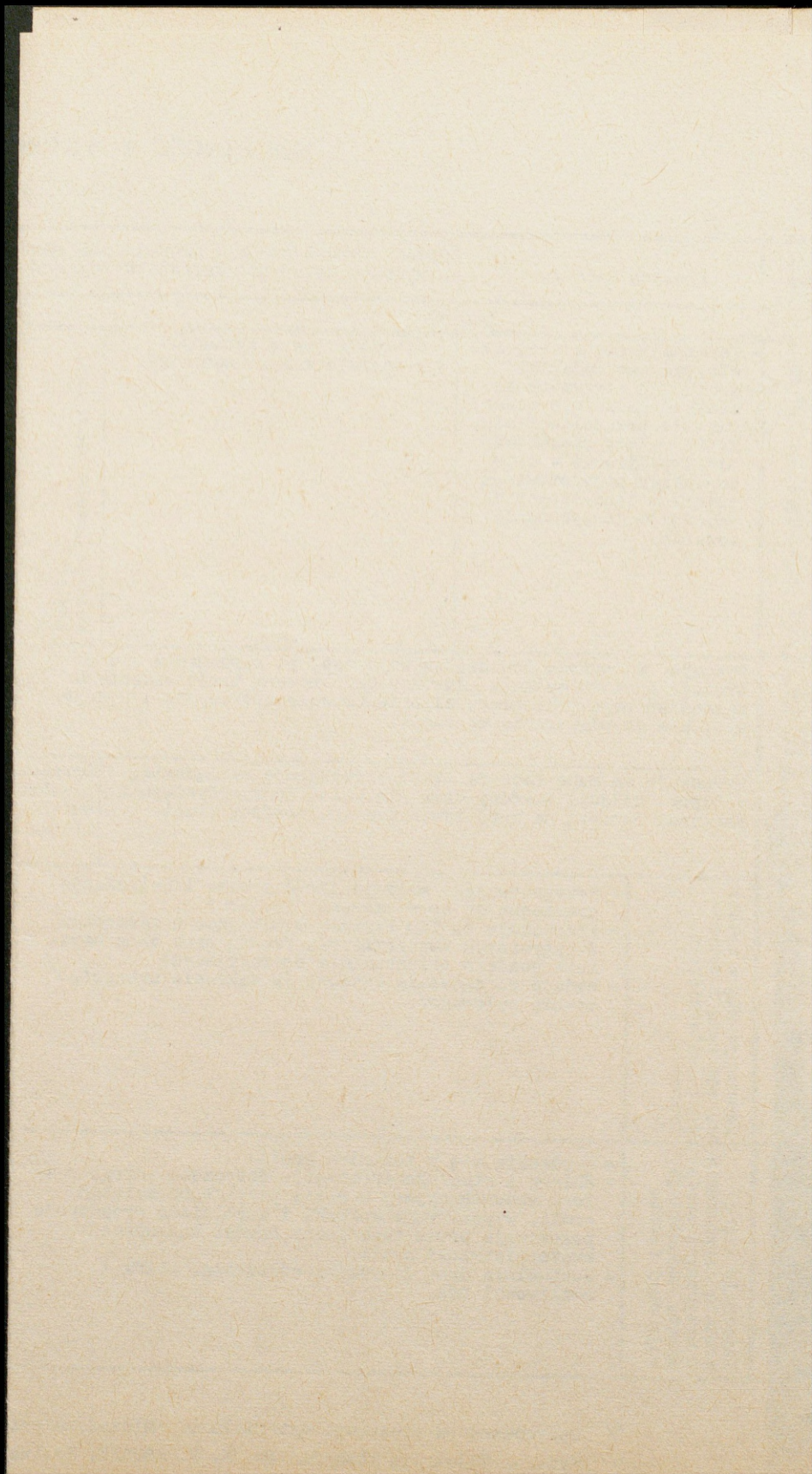
KOLEJNOŚĆ I TREŚĆ PRACY DOWÓDCY SZTABU, KWATERMISTRZA ORAZ SZEFA SŁUŻBY KOMUNIKACJI WOJSKOWEJ ARMII

Sposoby funkcyjne	Analiza zadania	Sprecyzowanie zamiaru prowadzenia operacji i wydanie wstępnych zarządzeń bojowych	Określenie zadań dla wojsk	Zatwierdzenie propozycji wykorzystania rodzajów wojsk i służb	Zakończenie pracy nad decyzjami i doprowadzenie zadań do wojsk	Szczegółowe opracowania dowódców dywizji
	G	G+0.30	G+2.30	G+4.00	G+5.00	G + 6.00
DOWÓDCA	<ul style="list-style-type: none"> Zapoznaje się z treścią otrzymanego zadania; Analizuje otrzymane zadanie i kalkuluje czas; Określa przedsięwzięcia, które należy niezwłocznie zrealizować w celu szybszego przygotowania związków taktycznych i oddziałów do wykonania zadania. 	<ul style="list-style-type: none"> Prowadzi ocenę sytuacji; Precyzuje zamiar operacji. 	<ul style="list-style-type: none"> Określa zadania dla ZT, wojsk rakietowych i artylerii oraz lotnictwa wojsk lądowych; Rozdziela przydzielone środki wzmocnienia; Wydaje wytyczne do organizacji współdziałania, zabezpieczenia bojowego i dowództwa. 	<ul style="list-style-type: none"> Rozpatruje problematykę użycia rodzajów wojsk i służb; zatwierdza koncepcję zabezpieczenia tyłowego. 	<ul style="list-style-type: none"> Rozpatruje i akceptuje plan pierwszego uderzenia jądrowego, plan użycia wojsk rakietowych i artylerii, plan działania lotnictwa wojsk lądowych i plan pracy partyjno-politycznej. 	<ul style="list-style-type: none"> Zapoznaje podwładnych z decyzją; Podpisuje zarządzenia bojowe dla dywizji;
SZEFSZTABU	Pracuje w centrum dowództwa bojowego; po zapoznaniu się z treścią zamiaru melduje dowódcy proponowaną treść wstępnych zarządzeń bojowych; prowadzi orientowanie operacyjne i wydaje wytyczne do planowania operacji.		Kieruje opracowaniem planu pierwszego uderzenia jądrowego, uczestniczy w opracowaniu zadań dla dywizji.		Melduje dowódcy armii koncepcję pierwszego uderzenia jądrowego	<ul style="list-style-type: none"> Podpisuje i przedstawia dowódcy armii zarządzenia bojowe Przedstawia dowódcy armii dokumenty dowództwa do zatwierdzenia
ODDZIAŁ OPERACYJNY	Wrysowują na mapę zadanie armii, przekazują zarządzenia wstępne, meldują dowódcy dane niezbędne do sprecyzowania zamiaru, nanoszą na mapę treść zamiaru dowódcy armii.		Opracowują i przekazują wstępne zarządzenia bojowe		Opracowują mapę decyzji, rozkaz bojowy /dyrektywę/ i inne dokumenty operacyjne	
KWATERMISTRZ	<ul style="list-style-type: none"> Zapoznaje się z treścią zarządzenia i wytycznymi kwatermistrza frontu 	<ul style="list-style-type: none"> Przygotowuje i melduje dowódcy dane i kalkulacje potrzebne do sprecyzowania zamiaru; Przekazuje na TSD zadania wynikające z zarządzeń i wytycznych kwatermistrza frontu oraz dane uzyskane podczas orientowania operacyjnego; Wydaje zarządzenia wstępne /w zakresie zabezpieczenia tyłowego/. 	<ul style="list-style-type: none"> Zapoznaje się z zamiarem dowódcy armii; Opracowuje i przekazuje wstępne zarządzenie dla bde. 	<ul style="list-style-type: none"> Zapoznaje się z dyrektywą tyłową frontu; Prowadzi ocenę sytuacji tyłowej; Dokonuje uzgodnień z szefami rodzajów wojsk i służb; Grupa operacyjna TSD przekazuje treść zamiaru dowódcy armii /przy użyciu technicznych lub ruchomych środków łączności/. 	<ul style="list-style-type: none"> Precyzuje koncepcję zabezpieczenia tyłowego armii Melduje dowódcy armii koncepcję zabezpieczenia tyłowego 	<ul style="list-style-type: none"> Udaje się z SD na TSD Prowadzi informowanie operacyjne; Zapoznaje podwładnych z przyjętą koncepcją zabezp. tyłowego.
SZEFSŁUŻBY KOMUNIKACJI WOJSKOWEJ	<ul style="list-style-type: none"> Zapoznaje się z treścią zarządzenia i wytycznymi szefa służby komunikacji wojskowej frontu 	<ul style="list-style-type: none"> Zapoznaje się z zadaniem armii; Zbiera i studiuje informacje dotyczące infrastruktury komunikacyjnej w pasie przyszłych działań armii, wypracowuje wnioski i uogólnione propozycje przekazuje przez techniczne środki łączności kwatermistrzowi armii; Uaktualnia dane dotyczące położenia, stanu i możliwości bde. 	<ul style="list-style-type: none"> Opracowuje i przekazuje wstępne zarządzenie dla bde 	<ul style="list-style-type: none"> Zapoznaje się z treścią zamiaru dowódcy armii 	<ul style="list-style-type: none"> Kontynuuje ocenę sytuacji komunikacyjnej /w świetle zamiaru dowódcy armii/; Precyzuje i przekazuje wstępne zarządzenie bojowe dla bde. 	<ul style="list-style-type: none"> Zapoznaje się z koncepcją zabezpieczenia tyłowego armii

x/ Opracowano na podstawie materiału pt. "Metodika priniatia rieszienija komandujuszczim armiej na nastupatielnuju operacju"
 Wydawn. Wojennaja Akademia im. M. W. FRUNZE, Moskwa 1980 rok.

W OKRESIE ORGANIZACJI DZIAŁAŃ

owanie decyzji i planu operacji . Rozpatrzenie i zatwierdzenie decyzji				Przygotowanie wojsk do prowadzenia działań bojowych		
G+8.00		G+9.00		G+11.30		
G+13.00		G+20.00				
ego; onu	Melduje dowódcy frontu swoją decyzję	Wysłuchuje i zatwierdza decyzje dowódców dywizji	Rozpatruje i zatwierdza: - plan operacji; - plan użycia rodzajów wojsk i służb; - plan zabezpieczenia tyłowego.	- Pracuje w wojskach - sprecyzowanie współdziałania		
cyjną/						
Y - r-	Pracuje z szefami rodzajów wojsk i służb /uzgodnienia/, kompletuje i przedstawia dowódcy armii dokumenty planu operacji.					
i	Opracowują plan operacji i udzielają pomocy związkom taktycznym i oddziałom.					
eczenia tyłowego.	Zatwierdza plany działania służb	Wydaje zarządzenia tyłowe	Przejazd na SD	Przedstawia dowódcy do zatwierdzenia plan zabezpieczenia tyłowego, przedstawia do podpisu rozkaz tyłowy	Pracuje w jednostkach - pomoc w organizacji zabezpieczenia tyłowego	Składa meldunek o gotowości tyłów do działań
iaącznikami;	Uczestniczy w opracowaniu planu zabezpieczenia tyłowego w zakresie zabezpieczenia komunikacyjnego; przedstawia do podpisu zarządzenie dla bde	Przekazuje zarządzenie bojowe dla bde	Pracuje w bde - pomoc w planowaniu użycia bde		Składa meldunek o gotowości służby komunikacji wojskowej armii do działań	

Załącznik 2

Wzór zarządzenia wstępnego dla bde

DOWÓDCA bde

ZARZĄDZENIE WSTĘPNE ARMIJ nr TSD -
/miejsce/
..... Mapa wydanier.
/data, godz./ /skala/

W celu terminowego przystąpienia do realizacji zadań zabezpieczenia drogowego armii kwatermistrz rozkazał.

1. Do uzupełnić zapasy środków materiałowych, przygotować sprzęt bojowy, wyewakuować rannych, chorych do oraz sprzęt wymagający remontu do

2. Do zostanie przesłane siłami WPP wstępne zarządzenie bojowe.

SZEF SZTABU
KWATERMISTRZOSTWA ARMIJ

.....
/stopień, imię i nazwisko/

Wydrukowano w 2 egz.

Egz. nr 1 - a/a

Egz. nr 2 - adresat

Wykonał

Druk.

Nr

Załącznik 4

Wzór zarządzenia bojowego dla bde

DOWÓDCA bde

ZARZĄDZENIE BOJOWE ARMII nr TSD
/miejsce, data, godz./

Mapa, wydanie r.
/skala/

1. Przeciwnik siłami broni się
na rubleży
Lotnictwem niszczy
w celu niedopuszczenia podejścia sił do rejonu działań
bojowych.

Stwierdzono działalność niewielkich grup sił naziemnych przeciwnika w
rejonach
Należy się liczyć z bardziej zdecydowanymi uderzeniami lotnictwa na
obiekty drogowe w okresie

2. Zadaniem batalionu drogowo-eksploatacyjnego jest utrzymanie ciąg-
łości ruchu na ADS.

W tym celu:

a/ w okresie organizacji operacji od
zapewnić warunki ruchu na:

- ADS-1 -
- ADS-2 -
- ADS-3 -
- ZADS -
- RADS-1 -
- RADS-2 -
- RADS-3 -

Od rozwinąć: RPD w rejonie
OPD-1 w rejonie; OPD-3 w rejonie

..... Siłami kompanii mostowej i pontonowej
prowadzić osłonę techniczną mostów na rzece
w miejscowości na rzece
w miejscowości

SD bde rozwinąć od w rejonie
odwód batalionu - ześrodkować w rejonie
.....

b/ w czasie operacji:

- w pierwszym dniu operacji od zapewnić warunki ruchu na:

ADS-1 -;
ADS-2 -;
ADS-3 -;
ZADS -;
RADS-1 -;
RADS-2 -;
od rozwinąć: RFD w rejonie
.....; OPD-1 w rejonie;
OPD-2 w rejonie; OPD-3 w rejonie;
siłami
prowadzić osłonę techniczną mostu na rzece
w miejscowości, na rzece
w miejscowości, SD bde rozwinąć
od w rejonie; pozostałe siły -
odwód batalionu ześrodkować w rejonie

Uwaga Kolejne dni do zadania bliższego jak pierwszy dzień operacji.

3. W czasie realizacji zadań zabezpieczenia drogowego armii współdziałać z rozwinętą od w rejonie
SD

4. Gotowość do wykonania zadań zabezpieczenia drogowego armii osiągnąć do

SZEF SZTABU
KWATERMISTRZOSTWA ARMII

ZASTĘPCA DOWÓDCY
KWATERMISTRZ ARMII

.....
/stopień, imię i nazwisko/

.....
/stopień, imię i nazwisko/

Wydrukowano w 2 egz.

Egz. nr 1 - a/a

Egz. nr 2 - adresat

Wykonał

Druk.....

Nr

Wydrukowano w 50 egz.

Egz. nr 1-50 Bibl. Nauk. DZS

Wyk. płk Ostojski

Druk. M.S. dn. 89.10.16.

Druk. ASC WP nr pf 308/pf 153³/WW

Kor. H.W.

